

FOAIE PAROHIALĂ

10 - 16 noiembrie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

**Începe Postul Nașterii Domnului
vineri, 15 noiembrie 2024**

RUGĂCIUNE

A-l iubi pe aproapele nostru cu iubire supranaturală înseamnă a Te iubi pe Tine, Dumnezeuul meu, în om, iar pe om în Tine; a te iubi pe Tine numai pentru iubirea Ta și a iubi orice creatură din iubire față de Tine... O, Bunule Dumnezeu!

Oare văzând pe aproapele nostru, creat după chipul și asemănarea Ta, nu este îndreptățit să ne spunem: privește la făptura care este asemenea nouă?

Nu se cuvine oare să îl îmbrățișăm cu căldură... și să plângem pe umărul lui din iubire și compasiune pentru nevoile și suferințele lui?

Nu suntem datori să-i dorim binecuvântările Tale? Și pentru ce aceasta?

Datorită iubirii față de Tine. Pentru că Tu ne-ai făcut capabili de participare la bunătatea, harul și Mărirea Ta... pentru aceea, o, Iubire Dumnezeiască, Tu nu numai că ne ceri să-l iubim pe semenul nostru, ci faci și reversul această iubire în inimile noastre deschise spre Tine... de aceea, așa cum omul este chipul Tău, așa și iubirea sfântă a omului față de semenul său, reprezintă chipul adevăratei iubiri cerești față de Tine.

Fă să Te purtăm de-a pururi în inimile noastre. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Floare Mihuț, Elena Furtoș, Mărioara Oros, Gheorghe Știubea, Maria Oltean, Mihai Popa, Oprea Simona Faur și Mihnea-Mihai-Mircea Mihele**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Între Ierusalim și Ierihon

Nimeni nu poate da ceea ce nu are. Nu știm ierta decât în măsura în care suntem iertați, nu știm iubi decât dacă am fost iubiți mai întâi. Aceasta este moștenirea pe care cu toții am primit-o: în Isus Cristos iertarea și iubirea lui Dumnezeu s-au revărsat peste noi.

Evangelhia de astăzi, prin parabola Samarineanului milostiv, în mod simbolic, ne explică în ce fel toate acestea s-au împlinit. Vedem așadar un om care coboară de la Ierusalim spre Ierihon. Pentru cei care îl ascultă pe Isus este clar faptul că Ierusalimul este cetatea lui Dumnezeu, iar Ierihonul cea a neascultării. Traseul urmat de omul nostru este deci și unul spiritual și umanitatea întreagă este de aceea cuprinsă în această figură evanghelică. În Adam și împreună cu el, creația se îndepărtează de Gradina Raiului și de Dumnezeu datorită neascultării. Pe căile acestor lumi răzvrătite omul devină prada ușoară pentru cel rău și profeția legată de moarte în cazul atingerii fructului oprit începe să se îplinească. Abel vărsându-și sângele este primul dintr-o lungă serie regăsită simbolic în rănilor omului ce se îndreaptă spre Ierihon. Nici Legea, nici cultul Templului nu pot vindeca astfel de răni. Pot doar să constate păcatul și moartea, însă precum preotul și levitul ce le personifică, privesc și trec, parte a aceleiași umanități ce se îndepărtează inexorabil de Cetatea lui Dumnezeu.

Cine să fie atunci cel de-a treilea personaj ce se oprește lângă omul nostru? Nimeni altul decât Fiul lui Dumnezeu, numit samarinean de către farisei, care se coboară din Împărăția Cerurilor înspre Ierihonul cotidianului nostru, nu prin neascultare, ca și ceilalți, ci din umilință și iubire pentru noi. Untdelemnul și vinul sunt semnele adevăratei vindecări pe care El o aduce. Interpretate de către Părinții Bisericii drept simboluri ale sacramentelor, sunt remediile pe care Biserica lui Cristos ni le pune la dispoziție ori de câte ori intortocheatele noastre căi ne poartă din nou pașii înspre Ierihon. Răniți, putem recurge la ele, primind iertare, mângâiere și vindecare. Biserica este această misterioasă Casă de oaspeți care pe toți cei răniți trebuie să-i primească și să-i îngrijească, fiindcă Isus a plătit deja pentru noi.

Întrebarea de la începutul Evangheliei capătă astfel noi valențe. Descoperim nu doar cine este aproapele nostru față de care trebuie să ne manifestăm iubirea, adică toți răniții acestei vieți. Descoperim mai ales cine s-a apropiat de noi atunci când eram morți din cauza păcatelor, cine a luat asupra lui rănilor noastre plătind cu Viața lui: Isus, Fiul lui Dumnezeu. Iubiți astfel, iertați și vindecați, să facem și noi la fel, dăruind mai departe ceea ce am primit.

PS Claudiu
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla